

27.10.2014

BERGEN

Høringsuttalelse: Forslag om opphevelse av forskrift om fordeling og avgrensning av produksjonskapasiteten i lakseoppdrettsnæringen

Marine Harvest støtter Regjeringens forslag om å avvike forskriften om fordeling og avgrensning av produksjonskapasiteten i lakseoppdrettsnæringen. Havbruksnæringen er, som alle andre næringer, underlagt vanlig konkurranseregulering, og gir myndighetene den kontrollen de trenger for å sikre en sunn konkurranse i markedet.

Marine Harvest har satset stort i Norge. I 2013 hadde vi over 1600 ansatte i Norge som sammen produserte over 3,3 millioner måltider mat hver eneste dag. Vår satsing i Norge ville funnet sted uavhengig av de særskilte vilkårene i eierskapsforskriften. Eksempelvis har Marine Harvest i dag 66 lærlinger og 4 traineer i Norge og i 2013 brukte Marine Harvest Group 98,4 millioner kroner på forskning og utvikling. I tillegg betalte Marine Harvest Norway 23,4 millioner kroner til Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) gjennom eksportavgiften.

En feilslått forskrift

Marine Harvest har hele tiden ment at forskriften utgjør en unaturlig overregulering av næringen. Vi har ikke sett dokumentasjon på at forskriften har bidratt til å opprettholde bosetting og verdiskaping i distriktene, og vi er glade for at Regjeringen nå foreslår å oppheve den.

En rapport Pöyry utarbeidet på oppdrag fra Marine Harvest i 2012 viste at:

- Eierskapsbegrensningen *kun* regulerte eierskapet i selve matfiskproduksjonen, og *ikke* i de andre leddene i verdikjeden, som f. eks. i ferskvannsproduksjonen eller slakteriene.
- Den norske eierskapsbegrensningen på matfiskkonsesjoner var til hinder for at de største selskapene kunne vokse ved å kjøpe andre selskap, og for sammenslåing av større selskap.
- Begrensningen forhindret *ikke* at små selskaper kunne kjøpes opp av større selskaper. Alternativet var i praksis at de mindre selskapene kunne kjøpes opp av store og mellomstore selskaper som ikke hadde nådd taket for eierskapsbegrensningen.

«Sysselsettingseffekten i distriktene knyttet til oppdrettsnæringen finner først og fremst sted i matfiskproduksjonen og på slakteriene. Vi har i analysen funnet at sysselsettingen per tillatelse i matfiskleddet er lik mellom de mellomstore og store selskapene.

Det er med andre ord ikke slik at de større selskapene bidrar til færre arbeidsplasser i denne

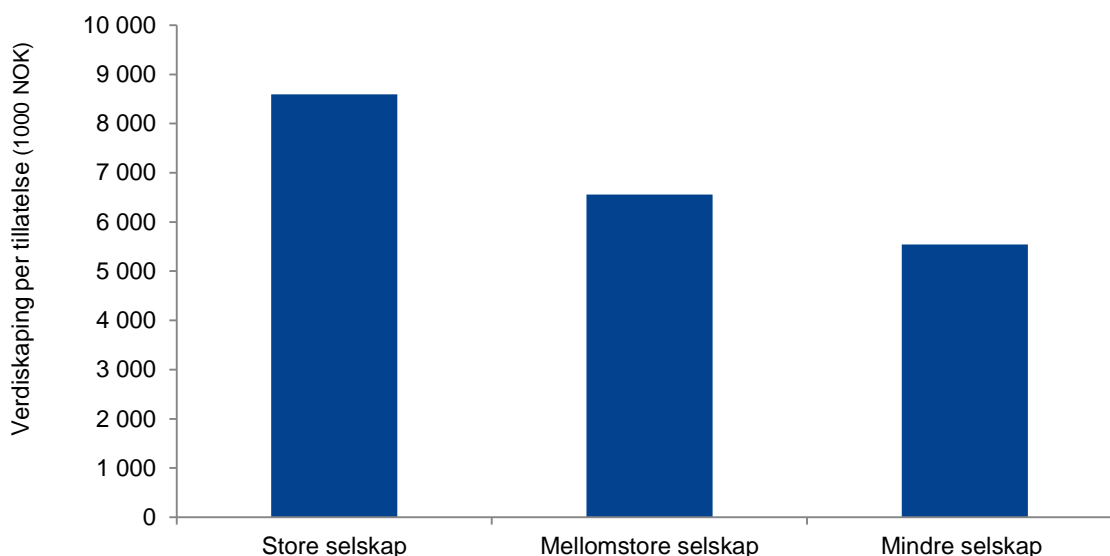
› Marine Harvest ASA	OFFICE Sandviksboder 77AB 5035 Bergen	PHONE +4721562463	FAX +47 21562001
	POSTAL Postboks 4102 5835 Bergen	MAIL Kristine.gramstad@marineharvest.com	WEB http://marineharvest.com

delen av verdikjeden, og det er ikke grunn til tro at ytterligere konsolidering vil endre på dette. Dette skyldes delvis at det er begrenset med stordriftsfordeler i næringen, og delvis at alle oppdrettsselskapene tar del i den stadige effektiviseringen i matfiskledet.»

«De store og mellomstore oppdrettsselskapene er eiere av så godt som alle de største slakteriene, men det er ikke slik at størrelsen på slakteriene øker i takt med størrelsen på selskapet. Størrelse og plassering av slakteriene er avhengig av selskapets produksjon innenfor et gitt område.

Det er ikke grunn til å si at de største selskapene bidrar til færre slakteriarbeidsplasser i færre kommuner enn de øvrige store og mellomstore selskapene. Ytterligere konsolidering i slakterinæringen kan ventes så lenge selskapene vurderer det som lønnsomt. Strukturering i slakterinæringen vil imidlertid i prinsippet skje helt uavhengig av eierskapsstrukturen i oppdrettsselskapene.»¹ (Pöyry, 2012.)

Verdiskaping (bedriftens eget bidrag til BNP) per matfisktillatelse. Gjennomsnitt for 2007-2010.*

Langsiktighet og lokomotiver er en fordel

Det er ingen motsetning mellom å ønske å tilrettelegge for mindre aktører og å tillate større selskaper, snarere tvert om. Det er en stor fordel for en næring når det også finnes større selskaper med langsiktige ambisjoner, som kan fungere for lokomotiver for en hel industri. Større selskaper tiltrekker seg høyt utdannet arbeidskraft og bruker mer på FoU. Store selskaper har ofte kapital til å klare seg gjennom vanskelige tider og tilbyr derfor sikre arbeidsplasser. Videre har man interesser av å åpne nye markeder, noe hele bransjen deretter får nytte av.

Den norske havbruksnæringen skaper store verdier for Norge. Forutsetningene for produksjonen ligger i norske fjorder og farvann. Så lenge vi klarer å holde en miljømessig bærekraftig produksjon, ligger forholdene til rette for at næringen vil bli enda viktigere i fremtiden. Men hvis

¹ *Eierskapsstruktur i norsk havbruksnæring – betydning for lokal verdiskaping og sysselsetting:* Pöyry 2012.

Norge skal styrke havbruksnæringen som en viktig næring, må den få lov til å videreutvikle seg. Vi er glade for at Regjeringen ser at dette også vil komme norske kystsamfunn til gode.

«Dersom næringen ikke makter å videreutvikle seg og opprettholde lønnsomheten, vil norske distrikter bli skadelidende. Dersom den blir utkonkurrert, enten ved at konkurrentene i andre land overtar markedene med bedre produkter, konkurrentene klarer å produsere til lavere kostnader eller sykdom og miljødeleggelser skader produksjonen, vil norske distriktskommuner miste verdifulle arbeidsplasser.

På sikt vil således den beste distriktspolitikken være å sikre gode rammevilkår for næringen og bidra til at selskapene selv ser seg tjent med å forske på nye miljøvennlige produksjonsmetoder, finne nye markeder og gjennomføre kostnadsbesparende tiltak.»
(Pöyry, 2012.)

Marine Harvest er stolte av å være verdens ledende produsent av laks, med solid virksomhet i Norge. Vi har evigheten som perspektiv i vår matproduksjon, og vi ønsker å bidra til å befeste Stortingets ambisjon om Norges globale rolle som sjømatnasjon. Vi er glade for at Regjeringen foreslår at den norske havbruksnæringen skal være regulert på en rasjonell og hensiktsmessig måte.

Kristine Gramstad

Vennlig hilsen,
Kristine Gramstad

KONSERNIDIREKTØR KOMMUNIKASJON
